

Grigory Sokolov, piano

Palau Piano

Dimarts, 22 de febrer de 2022 – 20 h

Sala Concerts

Amb el suport de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Membre de:

Programa

Grigory Sokolov, piano

I

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Quinze variacions i fuga per a piano, en Mi bemoll major, op. 35, "Variacions Heroica"

Introduzione col Basso del Tema. Allegro vivace

A due

A tre

A quattro

Tema

Variació I

Variació II

Variació III

Variació IV

Variació V

Variació VI

Variació VII. Canone all'ottava

Variació VIII

Variació IX

Variació X

Variació XI

Variació XII

Variació XIII

Variació XIV. Minore

Variació XV. Maggiore. Largo

Finale. Alla Fuga. Allegro con brio. Andante con moto

Johannes Brahms (1833-1897)

Tres Intermezzi, op. 117

Andante moderato

Andante non troppo e con molta espressione

Andante con moto

II

Robert Schumann (1810-1856)

Kreisleriana, op. 16

1. Äußerst bewegt
2. Sehr innig und nicht zu rasch
Intermezzo I. Sehr Lebhaft
Erstes Tempo
Intermezzo II. Etwas bewegter
Erstes Tempo
3. Sehr aufgereg. Etwas langsamer. Erstes Tempo. Noch schneller
4. Sehr langsam
5. Sehr Lebhaft
6. Sehr langsam
7. Sehr rasch
8. Schnell und spielend

Durada aproximada del concert: primera part 43 minuts | pausa
25 minuts | segona part 37 minuts
#clàssics #legendes

Poema

Brases

Sents l'avi com canta
a la nit dels bàrbars?

Persegueix els vius
cap a un altre firmament.

Desperta els somnis,
hi vessa les màscares
i descobreix
que no hi ha hagué res
que no fos en va.

Satèl·lits a la deriva
i els cometes penetrant
la porta sideral

Aquest llac tan saturat de silencis i pregàries.

Anna Gual

Símbol 47 (2015)

Comentari

A TRAVÉS DE LES CARTES

“... ha oblidat esmentar que el tema va ser agafat d’un ballet al·legòric per al qual jo mateix vaig escriure la música, de nom Prometeus. Això hauria de figurar a la pàgina del títol. Li prego que ho faci si encara és possible, és a dir, si la feina no ha aparegut ja al públic. Si la modificació de la pàgina del títol té un cost, que sigui a les meves expenses”.

Amb aquestes paraules Beethoven encarregava al seu editor la modificació de la publicació de les *Quinze variacions i fuga per a piano en Mi bemoll major, op. 35*. Una música escrita el 1802, l’any en què Beethoven redacta el famós “testament de Heiligenstadt” confessant que la seva sordesa l’havia portat a plantejar-se el suïcidi. L’obra es coneix actualment com a *Variacions Heroica* perquè el tema musical és el mateix que el del moviment final de la *Tercera Simfonia*. No obstant això, aquest motiu melòdic no era nou en el compositor. La primera vegada que el va fer servir fou el 1800 a les *Dotze contradances, WoO14*. Un any més tard tornà a aparèixer al ballet *Les criatures de Prometeu*, un dels seus grans èxits del moment i amb el qual, segons el que llegim, volia vincular aquesta nova obra. En una altra carta als editors, Beethoven ja remarcava aquesta modernitat de les *Variacions*. Hi explica que estaven escrites en un estil prou nou i on cada tema es tracta d’una manera completament original:

“en aquestes peces per fi sento que la vida musical s’agita un cop més dins la meua ànima”.

Clara Wieck-Schumann contestava d’aquesta manera a Johannes Brahms després de conèixer els seus *Tres intermezzi, op. 11*. La influència de Clara dins la composició de Brahms és present en aquestes peces escrites l’any 1892, dos anys després de la retirada formal del compositor. Ell mateix enviava a la compositora cada secció just quan l’acabava d’escriure buscant-ne la valoració i el consell. Els *Tres intermezzi* són un dels quatre darrers grups de peces per a piano que va escriure Brahms. El propi compositor les va anomenar “*Tres cançons de bressol per al meu dolor*”, en què el darrer *intermezzo* amb una música més inquietant i tràgica era la cançó de bressol de tot el seu dolor:

“toca sovint la meua Kreisleriana. En alguns moviments hi ha certament un amor salvatge, i la teua vida i la meua, i com ets”.

Ens traslладem al 1838, Clara Wieck de només 19 anys llegeix aquestes paraules en una de les nombroses cartes que rep de Robert Schumann. Les *Vuit fantasies per a pianoforte, op. 16* és una de les obres més importants de la literatura pianística del Romanticisme. Es tracta d'una obra tremendament virtuosa considerada per Schumann com la seva obra predilecta. El sobrenom de *Kreisleriana* neix pel personatge de ficció creat per E. T. A. Hoffmann, Johannes Kreisler, un geni musical atrapat per la bogeria. Igual que el caràcter maniacodepressiu del personatge, l'obra es correspon amb vuit peces totalment contrastants on basculen les emocions i els sentiments. Des de l'agitació a la calma passant pel terror o l'eufòria. Schumann va dedicar la publicació a Frédéric Chopin, tot i que estava adreçada al seu gran amor, Clara. La jove pianista va interpretar la partitura del seu futur espòs responent:

“a vegades la teua música m'espanta, i em pregunta: ¿es realment cert que el creador d'aquesta música serà el meu marit?”

Maria José Anglés, *musicòloga*

Palau de la Música Catalana

Més informació i
venda d'entrades a
www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Celebrem la vida!

Giulio Cesare de Händel
Forma Antiqua & Zapico

Ginastera, Sibelius i Dvořák
Dueñas, Die Deutsche
Kammerphilharmonie Bremen
& De la Parra

Jonas Kaufmann, Diana Damrau
& Helmut Deutsch

Passió segons sant Mateu de Bach
Collegium Vocale Gent
& Herreweghe

Passió segons sant Joan de Bach
Orquestra Barroca Catalana
& Cor de Cambra del Palau

Missa de Glòria de Puccini
Orfeó Català, Orquestra
Filharmònica de Luxemburg
& Gimeno

Philharmonia Orchestra
& Rouvali

Yuja Wang

King Arthur i The fairy queen de Purcell
Vox Luminis

La consagració de la primavera de Stravinsky
Les Siècles & Roth

Integral de Simfonies de Brahms
Orquestra Simfònica
de la Ràdio Sueca & Harding

Biografia

Grigory Sokolov, piano

La naturalesa única i irrepetible de la música que s'ofereix en present és fonamental per comprendre la bellesa expressiva i la irresistible honestedat de l'art de Grigory Sokolov. El repertori de Sokolov abasta des de transcripcions de polifonia sacra medieval i obres de teclat de Byrd, Couperin, Rameau, Froberger, la música de Bach, Beethoven, Schubert, Schumann, Chopin, Brahms, fins a composicions històriques del segle XX de Prokófiev, Ravel, Skriabin, Rakhmàninov, Schönberg i Stravinsky.

Nascut a Leningrad (actualment Sant Petersburg), va oferir el seu primer recital als dotze anys. El seu talent prodigiós va ser reconegut el 1966 quan amb setze anys va esdevenir el músic més jove a rebre la Medalla d'Or al Concurs Internacional de Piano Txaikovski de Moscou. Emil Gilels, president del jurat del Concurs, posteriorment va donar suport a la tasca de Sokolov.

En la seva carrera ha actuat extensament amb orquestres del més alt nivell, com la New York Philharmonic, Royal Concertgebouw Orchestra d'Amsterdam, Philharmonia de Londres, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks i Münchner Philharmoniker, abans de decidir centrar-se de manera exclusiva a oferir recitals en solitari.

A diferència de molts pianistes, Sokolov s'interessa molt pel mecanisme i la configuració dels instruments amb què interpreta. Passa hores explorant-ne les característiques físiques, i consultant i col·laborant amb els tècnics de piano per assolir-hi els requisits ideals. “*Calen hores per entendre el piano, perquè cadascun té la seva pròpia personalitat i toquem plegats*”, explica Sokolov. L'associació entre l'artista i l'instrument és de vital importància perquè flueixin les idees musicals de Sokolov. Amb moderació en l'ús del pedal de sosteniment, ho conjura tot, des de les gradacions tonals i de textura més subtils fins als contrastos de so més audaços a través de la pura brillantor de la seva capacitat amb els dits.

El carismàtic art de Grigory Sokolov té el poder de conrear la concentració necessària perquè el públic escolti fins i tot les composicions més familiars des de perspectives noves. En recital, atreu els oients a una relació propera amb la música, tot bandejant les qüestions de l'exhibició superficial i l'espectacle per revelar-ne un significat espiritual més profund.

Els enregistraments recents de Sokolov, tots extrets estrictament de concerts en directe, són publicats pel segell Deutsche Grammophon. Les principals obres de Mozart, Beethoven, Schubert, Chopin, Brahms, Rakhmàninov estan disponibles en CD i DVD. Entre els quals, *Una conversa que mai no va existir* de Nadja Zhdanova, un retrat revelador de Sokolov basat en entrevistes amb amics i col·legues del pianista il·lustrat amb imatges inèdites d'arxius privats.

També et pot interessar...

Palau Piano

Dilluns, 28.03.2022 - 20 h

Sala de Concerts

Alexandra Dovgan, piano

Programa per determinar

Preus: de 20 a 30 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms Group – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Morera Casablanca S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

